

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Forskrevet

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 538. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann14valshoot-idm140708759642704.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Tæppet faldt under svag Hyssen - Tavshed - og saa tog man fat paa Mellemaktpassieren dernede. Gerhard gik rolig ud i Kulissen. Ingen Brandmand bød ham paa Øl, Skuespillerne veg ham Vejen; de havde paa engang saa travlt indbyrdes - eller de satte dette Kulisse-Smil op, anstrengt, nervøst.... han nikkede venligt til dem og gik ind paa Scenen, hvor Regissøren susede ham forbi; alle havde travlt og alle var slappe, kunde han mærke.

Han traadte hen til Kighullet i Tæppet - saa' ud, om han kunde skelne nogle Ansigter - og det gav et lille Sæt i ham. Dér, paa en af de forreste Rækker i andet Parket, bøjede et blond Hoved sig frem og syntes at studere Theaterprogrammet opmærksomt. Det maatte være Edith - men hun saa' ikke op. Han søgte ikke efter andre Ansigter - følte kun den varme Luft og Lugt af Sminke, Støv, Gas.... blev halvt revet overende af en Maskinkarl med et Sætstykke - krydsede sig frem mod Baggrunden og steg op ad 539 Trappen til Foyergangen. Det var som om ingen saa' ham, ingen havde Brug for ham. Meget rimeligt! tænkte han smilende.

Han vedblev at gaa frem og tilbage i Foyergangen - var langt borte fra Theatret og Stykket og dets Skæbne. Og imidlertid fuldbyrdedes dets Skæbne i den sidste Akt. Han var afgjort klar over Situationen - læste sig den til paa de Personer, der løb eller slentrede ham forbi. Hvorfor i Grunden blive her og tage den sidste Overhaling med? tænkte han. Kan være at det er »sundt«..... kan være at det blot ødelægger, hvad der for *mig* er opbygget iaften! Og han fik fat i sit Overtøj - og følte sig ubeskrivelig lettet, da Theatrets Bagdør faldt i efter ham.

Han stod ude i den friske, rene Luft... og det var Maaneskin. Det havde han ganske glemt.

Ah! sagde han og drog Vejret dybt, dybt.

Til Jordans Flod - til det hellige Land! Hvor ligger det mon?.....